

В останалите балкански страни положението е следното:

В **Албания** данни за етническата принадлежност са събирани през 1945 и 1955 г., но българите са включени в събирателното название "славяни" (15 000 през 1945 г. и 5 770 през 1955 г.) (Численостъ..., 1962; IDB, 2003). При последното преброяване през 2001 г. такива данни не са събирани.

В **Гърция** официално се смята, че в страната няма етнически групи, различни от гръцката. Затова тук се прилага само критерият за общ произход - страна на раждане и гражданство (2001 г. - 38 880 родени в България и 35 104 български граждани). Част от родените в България обаче са с гръцка етническа принадлежност. При преброяванията от 1928 и 1951 г. се регистрира майчиният език. Отбелязани са "славянски език" (1928 г. - 81 984, 1951 г. - 41 017) и "помашки език" (1928 г. - 16 775, 1951 г. - 18 671).

Турция е страната, която в миналото е със значително "българско присъствие". Това е местно българско население и преселници от България, една част от които са българомохамедани. При преброяванията на населението от 1927 до 1965 г.⁷ включително се наблюдава майчиният език на отделните лица. Отбелязани са "български" и "помашки" език. Изменението на техния брой може да се проследи в табл. 9.

През 1960 г. като втори език са говорили български 58 233 лица, а помашки - 28 580. През 1965 г. само на български са говорили 350 лица, а като втори са го ползвали 34 892. Само на помашки език съответно са говорили 2 776 лица, като втори са го говорили 34 234 (Kloss, 1984).

Таблица 9

**"БЪЛГАРСКО ПРИСЪСТВИЕ" КАТО МАЙЧИН ЕЗИК В ТУРЦИЯ
ПО ДАННИ ОТ ПРЕБРОЯВАНИЯТА НА НАСЕЛЕНИЕТО**

(Брой)

Години	Български език	Помашки език	Общо
1927	20554	-	20544
1935	18352	32661	51013
1945	8750	13033	21783
1950	6491	36609	43100
1955	5432	26163	31595
1960	4569	24098	28667
1965	4088	23138	27226

Източник: Demographic Yearbook. United Nation, N.Y.

⁷ Въпросът за майчиния език фигурира в преброителните карти до 1985 г. включително, но данни по този признак не са били обнародвани.